

žalovaným úřadem zjištěné, že stěžovatel má očetřovatelku, jejíž trvalou přítomnost v okolí jeho vyžaduje povaha jeho choroby a která obývá taktéž jeden pokoj, a již proto nelze považovati za osobu služebnou, jež by se po rozumu § 3 cit. nař. nečítala.

Odporuje tudíž rozhodnutí, jímž čtyři místnosti zabrány byly, zákonu, pročež slušelo je dle § 7 zák. o správním soudu zrušiti. K okolnosti, zda nájemcem je stěžovatel nebo jeho dcera, nejvyšší správní soud nehleděl, když zástupce stěžovatelův při veřejném líčení přiznal, že stěžovatel je majitelem bytu toho.

Č. 275.

Právo volební do obcí: * Z námitek proti volbě dle § 54 zák. ze dne 31. ledna 1919 č. 75 sb. z. a n. nejsou vyloučeny námitky týkající se volitelnosti osob zvolených. K rozhodování o nich jest výlučně povolán politický úřad II. stolice.

(Nález ze dne 20. prosince 1919 č. 6798.)

V ě c: Bartoloměj Hucl a spol. v Radobčicích proti okresní správě politické v Plzni (za sčáštěnou stranu Martina Sedláka adv. Dr. Leopold Langer z Prahy) stran volby do obecního zastupitelstva v Radobčicích.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se jako nezákonné.

D ů v o d y: Stěžovatelé oznámili okresní politické správě v Plzni, že Martin Sedlák, jenž byl zvolen za člena obecního zastupitelstva v Radobčicích, jest nevolitelný, jelikož přerušil pobyt v obci a zdržoval se od měsíce července 1918 do listopadu 1918 v obci Černicích.

Okresní politická správa zamítla námitky proti volitelnosti Martina Sedláka vzhledem k ustanovení § 53 zákona ze dne 31. ledna 1919 čís. 75 sb. z. a n. a opírajíc se o ustanovení § 1 téhož zákona jako neodůvodněné, poněvadž pobyt Martina Sedláka v obci Radobčicích se nepřetrhl, odcházel-li ke své ženě do Černic, odkudž ona pochází, nemoha se s ní usídliti ihned u své matky v Radobčicích, ježto tím nevzdal se úmyslu změnití (správně podržeti) bydliště své v Radobčicích.

Rozhoduje o stížnosti do tohoto usnesení podané, řídil se nejvyšší správní soud těmito úvahami:

Předpisy hlavy sedmé zákona ze dne 31. ledna 1919 č. 75 sb. z. a n. jednající o oprávném řízení, rozeznávají mezi úřední opravou výsledku volby, byla-li zvolena osoba nevolitelná (§ 53), a opravou voleb na námitky proti volbě podané oprávněným voličem (§ 54). Opravu výsledku voleb ukládá § 53 dohlédacímu úřadu, kterým jest dle § 69 1. c. úřad politický obci přímo nadřízený.

Ten má přezkoumati, zdali nebyly zvoleny osoby nevolitelné, a stało-li se tak, prohiásí volbu osoby nevolitelné za neplatnou a rozhodne, kdo místo ní jest zvolen. Tato činnost dohlédacího úřadu podle přirozené povahy dozorčí moci, ze které plyne, nepředpokládá podání námitek ze středu voličů a není na podání námitek vázána, nýbrž nastává z povinnosti úřední.

Vedle toho dává zákon v § 54 právo voličům v obci oprávněným, aby proti volbě podali námítky. Při tom nevymezuje zákon nikterak, jak široké jest pole pro námítky, co může a smí býti předmětem námitek. Z toho dlužno souditi, že v námitkách může volič uplatňovati vše, čím po jeho soudu v provedených volbách porušeny byly předpisy zákona, tedy namítati i nevolitelnost osob zvolených. K rozhodování o námitkách voličem podaných příslušný jest politický úřad II. stolice (§ 54 in fine).

Stěžovatelé podali námítky proti volbám, jichž obsahem jest, že Martin Sedlák není volitelný, protože v obci nebydlel aspoň jeden rok, ode dne volby zpět počítajíc.

Žalovaný úřad také podání to za námítky pokládal a je výslovně jako námítky zamítl.

K tomu však podle předpisu § 54 l. c. nebyl povolán, nýbrž mohl pouze námítky předložiti k rozhodnutí výlučně příslušnému politickému úřadu II. stolice. Že tak neučinil, nýbrž sám rozhodl o námitkách, osobil si kompetenci, kterou mu zákon neposkytuje, a porušil svrchu uvedené ustanovení zákona.

Proto musilo býti naříkané rozhodnutí jako zákonu odporující zrušeno.

Při tomto stavu nebylo zapotřebí, aby se nejvyšší správní soud pouštěl do přezkoumání merita důvodů naříkaného rozhodnutí a námitek, které stížnost v tom směru přivádí.

Č. 276.

Zabírání bytů (Čechy): Předpis § 6, č. 6 nař. z 22. ledna 1919 č. 38 sb. z. a n. platí také, byla-li z místnosti, sloužící bytovým účelům, po 28. říjnu 1918 bez povolení politického úřadu I. stolice (§ 2 min. nař. ze dne 28. března 1918 č. 114 ř. z. a místodrž. nař. ze dne 17. října 1918 č. 79 z. z. čes.) zřízena obchodní kancelář.

(Nález ze dne 20. prosince 1919 č. 6800.)

Věc: Josef Katz na Smíchově proti společnému bytovému úřadu v Praze o zabránění místnosti v domě čp. 1190 na Smíchově.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Společný bytový úřad v Praze rozhodl usnesením ze dne 29. září 1919 č. 31499/19, že na základě § 6 nařízení ze dne 22. ledna 1919 č. 38 sb. zák. a nař. zabírá jednu místnost (pokoj) v domě čp. 1190 na Smíchově, poněvadž jest prokázáno, že pokoje toho se používá neoprávněně za kancelář.

Rozklad proti nálezu zabíracímu podaný, v němž stěžovatel uvedl, že zabrané místnosti používá za kancelář a skladiště cennějších zkáze podléhajících zásob pro svoji živnost a že jí nevyhnutelně potřebuje, poněvadž sklepní místnosti jsou velice vlhké, tak že jich nelze používati k uschování zkáze podléhajících předmětů výroby, odmítnut byl bytovým úřadem z důvodu, že jest prokázáno, že zabraná místnost byla dříve bytem a bez povolení politického úřadu po 28. říjnu 1918 proměněna byla v místnost obchodní.